

ת"פ (כפר סבא) 8420-12-23 - מקסים פבלוב 3 נ' מדינת ישראל - המחלקה לחקירות שוטרים

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 8420-12-23 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' ורדי ואח'

מספר בקשה: 12

לפני כבוד השופט אביב שרון

המבקש/נאשם 3

מקסים פבלוב

בעניין:

נגד

מדינת ישראל - המחלקה לחקירות שוטרים המשיבה

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב אישום, בהתאם לסעיף 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בטענה שכתב האישום אינו מגלה עבירה.

ברקע, כתב אישום שהוגש נגד המבקש ושני נאשמים אחרים, המייחס להם עבירה של **מעשה פיזיות ורשלנות**, לפי סעיף 338(א)(5) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי העובדות, נאשמים 1 ו-2 שירתו כשוטרים בשירות חובה במשמר הגבול והתגוררו בשכירות בשותפות בדירה בנתניה. המבקש שירת בשירות חובה בצה"ל והוא חברו של נאשם 1. במועד הרלוונטי בילו הנאשמים והמבקש, יחד עם אחרים, בדירה, וצרכו אלכוהול. באותו מועד איחסן נאשם 1 את אקדחו מסוג גלוק ואת המחסנית שהיתה מופרדת ממנו במגירה בארון שאינם נעולים, וזאת מבלי שפרק את האקדח קודם לכן. במהלך הערב נטל נאשם 1 את האקדח ללא המחסנית ונתן אותו למבקש, וזאת מבלי שפרק אותו ועל אף שהמבקש אינו מורשה לשאת אקדח. המבקש החזיק באקדח למשך מספר שניות. לאחר מכן כיוון אותו לפניו וסובב אותו כלפי מעלה. במקביל למתואר אחז נאשם 2 באקדחו ללא מחסנית, כיוון אותו כלפי מעלה ודרך אותו. לאחר מכן נאשם 2 קם ממקומו, כיוון את האקדח לראשו, ביצע נקירה ודימה באמצעות האקדח תנועה של ירי לראשו. המבקש תיעד בסרטון וידאו את המתרחש והעלה את הסרטון לאינסטגרם. נאשם 1 צפה במתרחש תוך שהוא רוקד ושר

עמוד 1

בבקשה נטען כי היסוד הנפשי הנדרש בעבירה הוא רשלנות, הנבחנת על פי אמת מידה אובייקטיבית, ואין בוחנים מה היה במוחו של המבקש, אלא מה היה צריך להיות במוחו. נטען שהאחריות תיקבע על פי ציפיות הנזק בעיני האדם הסביר והיא אמורה להיות גבוהה יחסית, ומכאן כתב האישום צריך היה להראות שהיתה סכנה מסתברת ולא ננקטו אמצעי זהירות נאותים לקדם פני רעה. נטען שכתב האישום אינו מגלה שום סכנה מסתברת ממעשי המבקש.

לאחר שעיינתי בכתב האישום, בטענות ב"כ המבקש ובתגובת המשיבה מצאתי לדחות את הבקשה.

כידוע, בחינת טענה של "העובדות אינן מגלות עבירה" מוכרעת בהתאם לקריאה של כתב האישום, על פניו, תוך מענה לשאלה אם העובדות הכלולות בו מקיימות את יסודות העבירה בה מואשם הנאשם.

בענייננו, מדובר בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות, שזו לשונה:

"העושה אחת מאלה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה - דינו מאסר שלוש שנים... עושה מעשה לגבי חומר נפץ או כלי יריה שבהחזקתו, או אינו נוקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהן".

כידוע, הערכים החברתיים המוגנים בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות, בהקשר של החזקת כלי יריה ואי נקיטת אמצעי זהירות נאותים בקשר אליו, עניינם בשמירה על הערך המקודש ביותר, ערך חיי אדם, קידום פני סכנה מסתברת משימוש פזיז או רשלני בנשק, מניעת סכנה מסתברת מהחזקת כלי יריה ושימוש רשלני ופזיז בו, ומניעת משחק בנשק.

במקרה שלפניי, העובדות המפורטות בכתב האישום, במידה ותוכחנה, מגבשות את יסודות עבירת מעשה פזיזות ורשלנות, זאת כנלמד מהעובדות והנסיבות הבאות:

- המבקש כלל לא היה מורשה להחזיק בנשק;

- המבקש והנאשמים האחרים, בנסיבות המתוארות בכתב האישום, החזיקו בכלי הנשק שלא לצורך - לא לצורך מבצעי ולא לצורך "שגרת". מדובר היה בהתכנסות חברתית בדירת נאשמים 1 ו-2, נשקו של נאשם 1 כבר היה מאוחסן בארון, וההתעסקות בכלי הנשק היתה לצורך משחק ובידור גרידא;

- המעורבים צרכו אלכוהול קודם להחזקת הנשק, עובדה המעצימה מסוכנות;

- נאשמים 1 ו-2 לא פרקו את האקדח קודם ששיחקו בו; ונאשם 1 העבירו למבקש אשר אף הוא לא וידא פריקתו;

- המבקש אחז באקדח למשך מספר שניות, כיוון אותו לפנים ולאחר מכן כיוון אותו למעלה;

- כלל הנסיבות מצביעות על משחק מסוכן בנשק, כאשר המבקש מצלם את המתרחש ונאשם 1 רוקד ושר למצלמה;

- אין צורך לומר שאדם סביר, בנעליו של המבקש, לא היה מתנהג בצורה נמהרת ופזיזה בקשר עם האקדח, כשהסכנה המסתברת מהתנהגות זו ברורה ונהירה לכל - נוכח העובדה שהאקדח לא נפרק קודם לכן (ואף אם היה נפרק קודם לכן), הרי שהסיכון הוא לפליטת כדור, ופגיעתו הרעה והמסתברת של כדור שנפלט לעבר אדם ברורה ונהירה לכל - במקרה הטוב תיגרם פגיעה חמורה; במקרה הרע ייגרם מוות.

לפיכך, אני קובע שהעובדות המפורטות בכתב האישום מגבשות עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות.

נקבע למענה מפורט, בעניינו של המבקש, ליום 23.1.25 שעה 10:00.

המזכירות תשלח את החלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' טבת תשפ"ה, 08 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.